

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 70.091 van 8 december 1997

A. 55.712/VIII-246
(voorheen VI-11.623)

In zake : **RENARD** Léopold,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Dominique WAGNER, advocaat,
quai de Rome 2
4000 Luik,

tegen :

het Waalse Gewest, vertegenwoor-
digd door zijn Regering.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 13 januari 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Léopold RENARD de nietigverklaring vordert van het ministerieel besluit van 22 oktober 1993 waarmee hij met een opzegging van drie maanden wegens ongeschiktheid voor zijn beroep wordt ontslagen;

Gelet op arrest nr. 46.163 van 22 februari 1994, waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DEBUSSCHERE,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 september
1994, waarbij de neerlegging van het dossier en het
verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
de partijen en gezien de laatste memorie van de
verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 8 oktober 1997,
waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij
bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting
van 21 november 1997;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT,
staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. WAGNER,
advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van
Mr. WEINSTOCK, loco Mr. LAMBERT, advocaat, die voor de
verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van
Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn
voor het onderzoek van de zaak uiteengezet zijn in het
bovengenoemde arrest nr. 46.163;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de onregelmatige samenstelling van de proeftijdcommissie, de schending van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de schending van artikel 16 van het koninklijk besluit van 22 november 1991 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de Rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de Executieven en van de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen, en de schending van artikel 28sexies, § 3, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel; dat hij in een eerste onderdeel betoogt dat het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 22 april 1993, dat niet om advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State is voorgelegd, artikel 1, § 1, van het besluit van de Executieve van 19 december 1991 wijzigt, dat de commissies voor de stagiairs van de niveaus 2, 3 en 4 instelt, om de vormingsdirecteur in die commissies zitting te doen hebben, en hij de dringende noodzakelijkheid aangevoerd in de aanhef van het besluit van 22 april 1993 betwist, nu de besluiten tot uitvoering van het besluit van 19 december 1991 meer dan anderhalf jaar na de inwerkingtreding van dit besluit nog niet zijn aangenomen; dat hij in een tweede onderdeel in het midden brengt dat de stagiair die bij de evaluatie een onvoldoende heeft gekregen krachtens artikel 16, § 1, van het koninklijk besluit van 22 november 1991 tot bepaling van de algemene principes, recht heeft op beroep bij een paritair samengestelde commissie, en dat de samenstelling van de proeftijdcommissie, die zich over zijn geval heeft uitgesproken, strijdig is met dat vereiste;

Overwegende dat het in het middel aangehaalde koninklijk besluit van 22 november 1991

vernietigd is bij de arresten nrs. 47.689 en 47.691 van 31 mei 1994; dat bij een besluit van 26 september 1994 de algemene principes zijn bepaald van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en van de Colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen; dat artikel 73 van dat besluit bepaalt dat het op 7 maart 1992 in werking treedt; dat de Raad van State bij zijn arresten nrs. 62.822 tot 62.824 van 5 november 1996 de beroepen die tegen het genoemde koninklijk besluit van 26 september 1994 waren gericht, verworpen heeft, en de uitspraak heeft uitgesteld door voor de artikelen 11, 62 en 63 van het genoemde besluit twee prejudiciële vragen te stellen aan het Arbitragehof; dat artikel 16, § 1, van het koninklijk besluit van 26 september 1994, dat op 7 maart 1992 in werking is getreden, woordelijk hetzelfde is als artikel 16, § 1, dat op 22 november 1991 is aangenomen;

Overwegende, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, dat de proeftijdcommissie ter zake van verzoekers geval geadieerd is op 14 april 1993; dat de zaak voor onbepaalde tijd is uitgesteld, aangezien verzoekers raadsman heeft gepleit dat die commissie bij ontstentenis van besluiten tot uitvoering van het besluit van de Executieve van 19 december 1991 onregelmatig is samengesteld; dat die besluiten op 22 april en 17 mei 1993 zijn vastgesteld; dat de dringende noodzakelijkheid die in het besluit van 22 april 1993 is aangevoerd terecht lijkt te zijn aangevoerd, vanwege de noodzaak om de proeftijdcommissie zo spoedig mogelijk bijeen te kunnen roepen opdat zij kennis kon nemen van verzoekers dossier; dat het eerste onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende dat, wat het tweede onderdeel van het eerste middel betreft, het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 19 december 1991 de samenstelling van de proeftijdcommissies heeft bepaald; dat het besluit van 22 april 1993 waarbij dit besluit wordt gewijzigd, de woorden "de vormingsdirecteur van het Ministerie van het Waalse Gewest" vervangt door de woorden "de vormingsdirecteur van het betrokken ministerie"; dat, zoals reeds is uiteengezet, het koninklijk besluit van 22 november 1991 op 19 december 1991 geacht werd nooit te hebben bestaan doordat het door de Raad van State vernietigd was en artikel 16, § 1, van het koninklijk besluit van 26 september 1994 nog niet van toepassing was; dat daaruit volgt dat artikel 38 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel van toepassing was om de samenstelling van de proeftijdcommissies te bepalen; dat in deze bepaling dezelfde samenstelling wordt voorgeschreven als die welke geldt voor de ministeries van het Waalse Gewest; dat het feit dat de verwerende partij niet bevoegd was om het besluit van 19 december 1991 aan te nemen, verzoeker dus geen nadeel berokkent; dat verzoeker bijgevolg geen belang heeft bij de toepassing van artikel 159 van de Grondwet;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de schending van de artikelen 28quinquies en 36, § 1, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel; dat hij beweert dat de maandelijkse verslagen over de proeftijd hem pas laat zijn bezorgd, zodat hij de hem voorgeworpen tekortkomingen niet heeft kunnen verhelpen; dat hij eveneens betoogt dat die verslagen niet expliciet zijn over die tekortkomingen, tegenstrijdig zijn en berusten op aantekeningen gemaakt door Daniel MANGON, die verzoeker nog voor hij in dienst was gekomen vijandschap had toegedragen;

Overwegende dat de maandelijks verslagen over de proeftijd geregeld aan de stagiair behoren te worden bezorgd, wat niet betekent dat zulks onmiddellijk hoeft te geschieden; dat het verslag over de maand januari 1993 te laat is opgemaakt; dat zulks niet het geval is met de verslagen over de maanden februari en maart 1993, die te gelegener tijd aan verzoeker zijn bezorgd; dat diens proeftijd bovendien met vijf maanden is verlengd, in de loop waarvan hij zich niet heeft gebeterd; dat de tekortkomingen die hem ten laste werden gelegd welomschreven waren; dat het volstrekt niet tegenstrijdig is een ongunstig oordeel te vellen omtrent een personeelslid in zijn proeftijd dat door zijn gedrag, en meer bepaald door zijn weigering om de rapporten op te maken die dagelijks van hem worden gevraagd, het zijn hiërarchische meerdere onmogelijk heeft gemaakt om concreet te beoordelen of zijn dagelijkse taken werden vervuld; dat ten slotte het middel, in zoverre het de bemoeiing van Daniel MANGON wraakt, samenvalt met het derde middel van het verzoekschrift; dat het tweede middel onder dat voorbehoud niet gegrond is;

Overwegende dat een derde middel ontleend wordt "aan het ontbreken van, de ontoereikendheid van en de dwaling omtrent de motieven van de bestreden handeling"; dat verzoeker tot staving daarvan in het midden brengt dat in het eindverslag over de proeftijd staat "dat verzoeker de dienst opgravingen van de provincie Luik in gevaar brengt, zonder dat de gegevens waarop zulk een bewering is gegrond worden toegelicht", dat de beoordelingen die Daniel MANGON heeft gegeven blijken geven van vooringenomenheid, dat "de houding die betiteld wordt als permanente insubordinatie ten opzichte van chefs en collega's op geen enkel precies gegeven uit het dossier berust" en ten slotte dat uit geen enkel stuk uit het dossier concreet blijkt dat het

verzoeker aan teamgeest schort en hij niet ingewerkt is in de teams op de terreinen van opgraving;

Overwegende dat de ongunstige beoordelingen van verzoeker, die uitgaan van diverse personeelsleden van de verwerende partij, overeenkomen en nauwkeurig zijn, zodanig dat de betwisting omtrent de rol die Daniel MANGON heeft gespeeld, onbeduidend lijkt; dat uit de meeste stukken uit het dossier blijkt dat de communicatie tussen verzoeker en verschillende personen waarmee hij moest werken niet zonder problemen verliep; dat deze problemen voornamelijk werden veroorzaakt doordat verzoeker niet vaak en op onregelmatige tijdstippen op het werk aanwezig was en de werkinstructies niet naleefde, en door zijn geestegesteldheid in de dienst; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent "aan de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en aan het onregelmatige verloop van de procedure voor de proeftijdcommissie"; dat verzoeker het volgende betoogt :

"Toen verzoeker werd gehoord zijn alle tegenwoordige personen, die als leden van de hiërarchie tot taak hadden de commissie objectief voor te lichten, aanwezig gebleven bij elkaars verklaringen. De objectiviteit van hun verklaringen kon bijgevolg niet worden gegarandeerd.

De heer MANGON, die de nota van 20 november 1992 had opgesteld, was eveneens aanwezig en het valt te betwijfelen of zijn getuigenis de commissie objectief en ernstig heeft ingelicht.

De meeste personen die moesten getuigen zijn op de vergadering gebleven ten tijde van de beraadslaging en hebben aldus de debatten ongunstig kunnen beïnvloeden";

Overwegende dat de hiërarchische meerderen van verzoeker, namelijk Mevr. SARLET, de heren MATTHYS,

